

Han predikar oftast på ett vårdat, medryckande, kultiverat vardagsspråk (storstadsrepublik!). Hans förkunnelse torde ej kunna drabbas av samma dom som ett annat kristet dokument för något år sedan: »formuleringar, som i sin nära anslutning till kristen retorik, äro rätt svårtydbara för profana läsare» I stället kan han använda ofta djärva men sakligt väl motiverade uttryck, som förstås av vår tids människor, uppfostrade ej minst av pressens egenartade språk. (Tänk ändå, att en predikant i en förnäm huvudstadskyrka numera kan våga sig på följande yttrande, som ju visserligen låter banalt men ej dess mindre tyvärr motsvarar den faktiska verkligheten: »Julottan hör [för många människor] till de gamla bruken liksom lutfisken och julgröten! Sld. 26.)

Vid en jämförelse mellan de olika söndagarnas predikningar skulle jag vilja göra den reservationen, att predikningarna på högtidsdagarna synas mig något svagare än övriga söndagar. Här går förf. mera i de gamla spåren och synes därför ej ha funnit det framställningssätt som lämpar sig för honom ifråga om storheten i just högtidsdagarnas budskap. Men i övrigt förmår han på ett särskilt sätt gripa åhöraren, just där denne står i sin var-

dagliga gärning. Han har ett påfallande intresse och en framstående förmåga att kunna flytta kyrkan med sitt evangelium ut i livet, där människorna leva och arbeta mitt i sina tvivel och frågor, ofta med förvänd uppfattning om kristen tro och kristet liv, ofta, ehuru mitt i kristenheten, oberörda av kristet inflytande. På detta område ligger Nystedts styrka. Han kan resonnera, argumentera, apologisera för den kristna tron på ett mycket intressant, medryckande och vederhäftigt sätt. Här kommer hans egenartade, personliga framställning utmärkt till sin rätt: ingen sentimentalitet men kärlek och förståelse för människorna, förmåga att intränga i tidens kynne och tänkesätt och med korta träffande, ofta sentensartade uttryck undervisa om kristendomens höga andliga ting och giva svar på frågor, som röra sig i tiden och människohjärtat. Jag kan därför ej tänka mig annat än att många gå från dessa sakliga men innerliga predikningar med glädje och tacksamhet och lust till kristlig avgörelse i hjärtat.

In summa: en man som känner evangeliet, känner nutidens människor med deras svårigheter och längtan, och som kan fram bära budskapet så, att den uppriktige bör kunna fatta Ordets både gåva och krav.

E. L.

Kyrkosångens Vänners årsredogörelse.

(Forts. fr. föreg. n:r.)

Kyrkosångens Vänner i Härnösand.

För det arbete, som utförts av Kyrkosångsförbundet K. S. V. i Härnösands stift under år 1933, lämnas härmed följande redogörelse:

Årets kyrkosångshögtid hölls i Örnsköldsvik den 30 sept. och 1 okt. och omfattade utom årsmötesförhandlingar och repetitioner, psalmafton, högmässa och kyrkokonsert. Styrelsen anslög 400 kr. såsom stipendier åt aktiva deltagare i kyrkosångshögtiden, varjämte nyanslutna körer erhållit nödigt notmaterial kostnadsfritt.

Årsmötet beslöt, att 1934 års kyrkosångshögtid om möjligt skall hållas i Östersund. Styrelsen har vid sammanträde på nyåret bestämt tiden till den 8—10 juni.

Under år 1933 ha 17 körer inbetalat stadsgad årsavgift för sammanlagt 296 medlemmar. Dessutom räknar förbundet 71 enskilt anslutna, varför hela medlemssiffran blir 367.

Väckt förslag om anslutning till Sveriges kyrkliga bildningsförbund ligger hos styrelsen för fortsatt utredning.

Styrelsen har under år 1933 utgjorts av: kontraktsprosten O. Rydholm ordf., stifts-

adjunkten C. Edlund v. ordf., komminister J. Svedberg sekr., kantor A. Karlsson kassaförvaltare, kantor K. Lidén förste förbundsdirigent, musikdirektör E. Anberg andre förbundsdirigent samt musikdirektör J. Hult, kantor E. G. Risberg och kantor K. Norell.

Hedersordförande är biskop E. Lönegren och hedersdirigent kyrkoherde D. Rudin. Sollefteå den 28 mars 1934.

John Svedberg.
Förbundssekr.

Stockholmskretsen av K. S. V. verksamhet för år 1933.

Kretsen har hållit 2 styrelse- och 2 allmänna sammanträden. Stadgar ha antagits. Föredrag ha hållits över: »1500-talskoraler» samt över: »Liturgiäns väsen och betydelse ur principiell synpunkt». Under hösten har en kurs i talteknik anordnats. En K. S. V.-kör är under bildande med uppgift bl. a. att enligt kretsens stadgar söka förmedla bekantskap med de rika skatter inom kyrkomusiken, som icke äro allmänt kända.

Stockholm den 8 jan. 1934.

Gabriel Grefberg.
Sekr.

Linköpings stiftskrets.

Linköpings stiftskrets av K. S. V. anordnade en Kyrkosångens Vänners Dag i Motala den 6 mars 1933, vartill inbjudits präster, organister, lärare, körmedlemmar m. fl. Deltagareantalet uppgick till omkr. 100. Programmet upptog tvänne föredrag samt övning i koralsång och liturgisk sång. Vid passionsvesperen i Motala kyrka samma dag utgjorde deltagarna den liturgiska kören och hymnkören.

Vid årsmötet den 11 dec. 1933 valdes följande styrelse: ordförande biskop E. Aurelius, v. ordf. kyrkoherde F. M. Allard, Örtomta, sekreterare och kassaförvaltare kyrkoherde A. Nordin, Asbo, resemarkalk komminister K. A. Gustafsson, Motala, sångledare kyrkoherde L. Fridén, Västra Ny. Vidare beslöts att söka få till stånd en blandad kör.

L. F.

Redogörelse för K. S. V:s i Göteborgs stift verksamhet.

Enskilda medlemmar av K. S. V:s Göteborgs stiftskrets ha anordnat vespergudstjänster på skilda ställen i stiftet.

I samband med prästmötet i Göteborg var en musikstund anordnad i Domkyrkan tisdagen den 13 juni enligt följande program:

Präludium av J. S. Bach.

Domkyrkoorganisten, dir. H. Asplöf.

O kors var hälsat av Palestrina.

Jerusalem, vänd åter av Biondi.

Lobt Gott Ihr Christen av Prætorius.

Kyrie av Paltstrina.

Blandad kör. Dirigent: H. Asplöf.

Benediktus (3-stämmig) Palestrina.

Damkör.

Konsert g-moll för orgel och orkester av G. F. Händel.

Domkyrkoorganist H. Asplöf och medlemmar av Göteborgs Orkesterförenings orkester.

Sannerlig har bar vårt kval, av Händel. Ara ske Gud, av Händel.

Kör, orgel och orkester.

Till grosshandlaren A. F. Gehlins donation till förmån för K. S. V. i Göteborgs Stift har ytterligare inbetalts kr. 6,000 så att donationen nu uppgår till nom. 48,300 kr.

Styrelsen utgöres av: Ordförande: Karl Holmlin, komminister i Göteborgs Vasa förs., v. ordförande: Robert Jansson, komminister i Göteborgs Domkyrkoförs., kassaförvaltare: Sven Grén-Broberg, fil. doktor, 1:ste bibliotekarie vid stadsbibl., sekreterare: Ture Hultén, domkyrkoadjunkt, sånganförare: H. Asplöf, domkyrkoorganist, musikdirektör. Övriga ledamöter: J. Rhodin, kyrkoherde i Onsala, D. Ysander, kyrkoherde i Kungsbacka, Th. Kärrby, komminister i Örgryte.

Redogörelse för K. S. V:s i Växjö stift verksamhet under år 1933.

K. S. V:s manskör har under år 1933 deltagit i stiftsmötet i Kalmar och därvid medverkat med körsång vid gudstjänster och förhandlingar.

Under året har en kommitté verkställt utredning angående möjligheten att utöka sångsamlingen Kyrklig Manskör. På grund av musikförlagens alltför höga krav på ersättning för rätt till tryckning av föreslagna hymner har förslaget om utökning av sångsamlingen tillsvidare skrinlagts.

Till reseersättning för deltagande i kyrkosångshögtiden i Uppsala beviljades 600 kr. Albokören har hållit en konsert, till vilken resebidrag lämnats ur K. S. V:s kassa.

Styrelse: Kyrkoherde A. V. Thornell, Söderåkra, ordf.; kantor Emil Andersson, Söderåkra, vice ordf.; kyrkoherde K. Holm, Vislanda, kassör; kantor Amos Svensson, Alvesta, sånganförare; domk-kantor S. Lundin, Växjö, vice sånganförare.

A. V. Thornell.